

VII.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 60. Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum. Instructio. De Sanctissima Eucharistia sedulo custodienda. — 61. Sacra Poenitentiaria Apostolica: a) Decretum. De precibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis. — b) Decretum. Conditiones ad validam sacrarum »Viae Crucis« stationum erectionem ex novo statuuntur. — 62. Evharistična družba v Mariboru. — 63. Družba za širjenje vere. — 64. Objave. — 65. Slovstvo. — 66. Birmski izkaz za leto 1938. — 67. Osebna naznanila.

60.

Sacra Congregatio de disciplina Sacramentorum.**Instructio. De Sanctissima Eucharistia sedulo custodienda.¹**

1. — Nullo unquam tempore Apostolica Sedes locorum Ordinariis praesidia et cautelas suppeditare praetermisit, quibus Ssma Eucharistia, quae asservatur in nostris ecclesiis sive de iure communi sive ex indulto, diligenter custodiretur neve ulli profanationi obnoxia remaneret. Canonicae disciplinae praecepta, quae temporum decursu ad rem praestituere saepit, hodie recepta conspiciuntur in canone 1269 Codicis Iuris Canonici, qui talia habet:

§ 1. Sanctissima Eucharistia servari debet in tabernaculo inamovibili in media parte altaris posito.

§ 2. Tabernaculum sit affabre extractum, undequaque solide clausum, decenter ornatum ad normam legum liturgicarum, ab omni alia re vacuum, ac tam sedulo custodiatur ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur.

§ 3. Gravi aliqua suadente causa ab Ordinario loci probata, non est vetitum sanctissimam Eucharistiam nocturno tempore extra altare, super corporali tamen, in loco tutiore et decenti, asservari, servato praescripto can. 1271.

§ 4. Clavis tabernaculi, in quo Sanctissimum Sacramentum asservatur, diligentissime custodiri debet, onerata graviter conscientia sacerdotis qui ecclesiae vel oratorii curam habet.

2. — Huic S. Congregationi, cui disciplina septem Sacramentorum tuenda est commissa (can. 249), quaeque iam edidit Instructionem diei 26 Maii 1929² »de quibusdam vitandis atque observandis in conficiendo Sacrificio Missae et Ssmae Eucharistiae Sacramento distribuendo et asservando«, opportunum visum est canonica praescripta in mentem omnium revocare, quibus Ssmae Eucharistiae asservandae grave sane munus incumbit, brevibus additis explicationibus, aliaque munimenta et media decernere, nostris temporibus magis accommodata, quibus Ssma Eucharistia sedulissime custodiatur et a quacumque iniuria integra praeservetur.

¹ AAS, an. et. vol. XXX, 1938, pag. 198.

² Acta Ap. Sedis, vol. XXI, p. 631 seq.

3. — Fidelis observantia praeceptorum quorundam canonum C. I. C. valde confert ad optatum pernobilem finem attingendum. Animadvertatur prae primis duo sub gravi praecipitur ut Ssma Eucharistia in ecclesia possit asservari: 1° ut adsit qui eius curam habeat; 2° regulariter sacerdos semel saltem in hebdomada missam in sacro loco celebret (can. 1265 § 1). Si vero quandoque Apostolica Sedes ob penuriam sacerdotum indulget ut sacrum quintodecimo quoque die dumtaxat litetur ad sacras renovandas species, secluso semper earundem corruptionis periculo, nunquam tamen dispensat, immo instanturget, ut habeatur persona quae die ac nocte Ssmi Sacramenti custodiae incumbat.¹

Praeterea tria sunt prae oculis habenda in supra relato can. 1269:

a) Ssma Eucharistia asservari debet in tabernaculo inamovibili (§ 1) et undequaque solide clauso (§ 2); b) tabernaculum tam sedulo custodiendum est ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur (§ 2); c) clavis tabernaculi diligentissime sacerdoti custodienda est (§ 4). De singulis nonnulla sunt animadvertenda.

4. — a) Tabernaculum sit inamovibile et undequaque solide clausum: ab hoc praeepto per se gravi nec Episcopus valet dispensare nec ei consuetudo etiam centenaria et immemorialis derogare, excepto casu de quo in § 3, eoque iam tamquam primo praesidio consulitur securitati custodiae Ssmae Eucharistiae. Clausura vero undequaque absoluta secumfert ut ciborium sit confectum ex materia solida et firma. Equidem iuxta liturgicas leges tabernaculum extrui potest ex ligno, aut ex marmore aut ex metallo,² quae postrema materia est ceteris firmitior; quod tamen magis interest, conficiatur oportet ex solida materia, singulaeque partes intime inter se cohaereant, reseratio maximam exhibeat securitatem ac fortiter ostiolo adhaereat, cuius cardines firmiter sint constituti ac dispositi, qui ipsum ciborium inserant. Nonnullis in locis Episcopi praescripserunt ad maiorem Eucharistiae securitatem ut ciborium ex integro metallo consisteret, quae quidem praescriptio, in locis ubi viget, absolute debet observari, ut docet Emmus Card. P. Gasparri.³ Optimum sane consilium foret si tabernaculum sit vera arca ferrea, quam vocant (vulgo cassaforte, coffre-fort) adeo ut nec perforari nec effringi possit mediis, quae ordinarie adhibentur a furibus, eaque validis ferreis seris altari arcte debet devinciri in infimo eius gradu aut parieti adverso. Hae vero ferreae arcae aut in forma ciborii extrui debent, quae dein sunt marmoreo lapide contegenda ceterisque ornamentis condecorandae, adeo ut speciem cuiusdam operis affabre confecti prae se ferant ad normam § 2 relati canonis: vel saltem ita conficiantur ut in tabernaculis iam exsistentibus possint immitti. Huiusmodi tabernacula »de securitate« (italice di sicurezza) nuncupantur. Ad quamlibet vero dubitationem auferendam quoad legum liturgicarum observantiam in hisce conficiendis tabernaculis attendatur responsio S. R. C. diei 1 April. 1908 ad preces sibi porrectas nomine Ordinariorum Provinciae ecclesiasticae Milwaukien. in America sept. a quodam Sacerdote qui pro adprobatione exhibuerat novum tabernaculum solidissime extractum et quidem ita confectum ut nullimode repugnaret neque rubricis Ritualis Romani, neque eiusdem S. C. decretis: »Com-

¹ Cfr. S. R. C. resp. diei 17 Februarii 1881 ad Episcopum Altonen. (decretum n. 3527).

² Caeremoniale parochorum iuxta novissimas A. S. sanctiones concinnatum, art. VII, De tabernaculo, etc., n. 9 ad 4.

³ De Ssma Eucharistia, II, 263, n. 994.

municetur sacerdoti oratori responsum S. R. C. in casu simili datum sub die 18 Martii 1898: nempe finem inventoris esse laudandum, negotium vero in casu et ad effectum de quo agitur, spectare ad ipsos locorum Ordinarios«.

Pariter in una Superiore., de nova quadam custodia Ssmi Sacramenti: Revmus Episcopus, quo securius procederet in aprobando quodam tabernaculo, a S. R. C. reverenter expetivit: »an satisfaciatur regulis liturgicis descripta forma ostii semicircularis, quod globulis impositum sine cardinibus volvitur, ita ut ex hac parte nihil obstat quominus ab Episcopo sacerdotibus commendetur vel debeat tabernaculum instrui ostio vel ianuis, quae cardinibus adhaereant atque ita volvatur«; et S. Rituum Congregatio, requisito Commissionis Liturgicae suffragio, propositae quaestioni ita die 8 Maii 1908 respondere censuit: »In casu, per se nihil obstat, de cetero ad Revmum Episcopum«.

Equidem adhibitis hisce ciboriis solidissimis altero efficaci praesidio consulitur custodiae Ssmae Eucharistiae. Porro Sacra haec Congregatio onus non imponit huiusmodi comparandi tabernacula in ecclesiis, quae ordinariis sunt instructae ciboriis, dummodo reapse securitatis idonea praebeant argumenta, quamvis suadeat ut ea adhibeantur in ecclesiis noviter aedificandis: id vero enixe commendat Excmis Episcopis ut, pro eorum zelo erga Ssmum Sacramentum, pervigilent caveantque ut et ordinaria ciboria, quae usui sunt in ecclesiis eorum dioecesis, eam prae se ferant soliditatem ad omne periculum sacrilegae profanationis arcendum, illaque severissime amoveant tabernacula quae omnimodam certitudinem non ingerant de huius periculi absentia.

5. — b) »Tabernaculum tam sedulo est custodiendum ut periculum cuiusvis sacrilegae profanationis arceatur«. Non sufficit ut in loco consistat custos, satis non est ut ciborium tali sit praeditum firmitate ut neque terebra transfodi possit neque scalpro disiungi atque claustris adeo validis sit munitum, ut clavibus quoque adulterinis nequeat reserari: tertium praesidium a iure requiritur: sedula custodia. Porro haec vigilantia, continuo exercenda, plurimas complectitur cautelas et communes et extraordinarias, prout postulant locorum et temporum adiuncta.

Quod vero attinet ad custodem, hic, licet sit optandum ut sit clericus, immo sacerdos, non prohibetur quod sit laicus, modo clericus respondeat de clavi, qua est reserandus locus ubi Eucharistia asservatur. Hunc prope locum moretur oportet diu noctuque, adeo ut celeriter compareat quando casus ferat, seu continenter vigilantiam exercent: nunquam ecclesiam deserat tempore quo haec fidelibus patet et ab his magis deserta relinquitur, idque pressius est urgendum in urbium ecclesiis, ubi fures uti tales fidelibus ignoti per templa vagantes peregrinorum aut mendicantium habitu perattente momenta aucupantur, quibus vigilantia intercipitur et motu celerrimo, veluti ictu oculi, sacrilega furta perpetrant; aut loca invisunt, fores, fenestras, cancellos, ianuas, praesertim haud principales, accurate rimantur diurno tempore ut dein nocturno ad executionem improbum consilium demandare pertentent. Quod si rarius accidit in pagis, ubi praesentia personae extraneae ibique haud cognitae, quae ecclesiam circummeat et ingrediatur, facilius animadvertitur suspicionemque ingerit in sacerdotibus atque fidelibus, id non relevat tamen parochum rectoremve ecclesiae ab obligatione Eucharistiae custodiendae, cuius ratio modusque ipsius prudentiae relinquitur inspectis loci adiunctis, e. g. tum per se ipse aliquoties in die ecclesiam invisendo, tum vigilantiam

per diem committendo probatis personis circum morantibus, tum privatam paroecianorum visitationem Ssmi Sacramenti praestituendo variis diei horis peragendam.

Attente debet invigilari etiam operariis ceterisque personis, quae laboris intuitu aliisve de causis ecclesiam, sacrarium, sacerdotis custodisve domum eidem contiguam frequentant.

Nec sedula custodia Ssmi Sacramenti a iure praescripta remittenda erit tempore nocturno, quando ecclesia est obserata. Praecipuae cautiones autem pro nocturnis horis adhibendae, quas prudentia requirit, ordinariae seu iugiter adhibendae tum pro Ssma Eucharistia tutanda tum pro praecavendis direptionibus sacrorum vasorum, tabularum, elemosynarum atque supellectilium ecclesiae, recensentur: 1° omnes ecclesiae fores communiantur, quatenus necessitas postulet fierique possit, firmis valvis, validis claustris obicibusque et quidem ita ut ab interiore ecclesia clavibus aperiri dumtaxat queant, fenestrae vero transennis vel clatris; 2° accurate est inspiciendum quoties vespere ecclesiae obserantur ne quis homo malevolus includatur; 3° officium ecclesiae claudendae eiusque claves committantur personis omni suspicione maioribus, praecipue vero vino non deditis. Hisce cautelis aliam valde commendatam addere velimus, quae in dies usitatior evadit quaeque utile nonnunquam praebet auxilium ad praecavenda furum molimina, ubi usui est: nempe collocationem opportunis in locis tintinnabulorum vi electrica pulsandorum, dum portae aperiuntur, vel eadem aut tabernaculum aut altare aut mensa aut candelabra tanguntur, quorum ope sacerdotis custodisve attentio repente provocatur; aut speciales electrici apparatus, qui ecclesiam repente illuminent custodemque de furum praesentia statim certiorrem faciant: hi tamen apparatus, ut optatum consequantur finem, erunt scite et ingeniose tegendi, ita ut quamlibet adimant furum suspicionem, quotidieque inspiciendi ut suo munere apte fungantur.

Specialis extraordinaria providentia demum prostat in § 3 relati canonis: »gravi aliqua suadente causa ab Ordinario loci probata, non est vetitum Sanctissimam Eucharistiam nocturno tempore extra altare super corporali tamen, in loco tutiore et decenti, asservari, servato praescripto can. 1271«. Hic locus de more est sacrarium, dummodo reapse sit locus tutior et decens, vel arca solidissima et optime clausa (italice cassaforte), si haec sit praeferenda, muro inserta in quodam ecclesiae pariete. Quodsi nec ecclesia nec sacrarium necessariam perhibeant securitatem, Eucharistia poterit retineri in alio loco tutiore, etiam privato: tunc parochus est cura adhibenda ut debita reverentia et honore Ssmum Sacramentum custodiatur neque minuatur fides fidelium in praesentia reali. In huiusmodi vero asservatione Ssmae Eucharistiae Sacrae Species non sunt corporali dumtaxat contegendae, sed semper in vase seu pyxide includendae;¹ insuper cum e ciborio ecclesiae educuntur aut ad ipsum referuntur, opus est ut sacerdos superpelliceo et stola sit indutus eumque clericus comitetur lumen gestans saltem regulariter.

Curandum est praeterea ecclesiarum rectoribus ad furta praecavenda ut in tabernaculis, quantum fieri possit, non relinquantur pyxides et vasa sacra magni pretii, unde cupiditas audaciaque furum magis alliciatur: quum haec vasa occasione quarundam sollempnitatum adhibentur, valde est optandum ut tempore postremae Missae purificentur et loco

¹ Cfr. cit. decr. Altonen., not. 2.

tuto reponantur, qui sacrarium non sit; particulae vero, quae superfuerint, in ordinaria pyxide collocentur. Pariter abstineant a decorando altaria et sacra simulacra sculpta vel picta (eademque assidue decorata servando publico cultui exposita) eximiis muneribus votivis, qualia sunt aurei et argentei anuli, catellae, monilia, inaures, margaritae et similia: quod si id facere praestet occasione cuiusdam diei festi, eodem exacto, ea munera ab ecclesia satagant removere causamque remotionis probe fideles edocere.

6. — »Clavis tabernaculi diligentissime a sacerdote custodiatur«. Omnes cautelae, quas hucusque recensuimus, ad irritum rediguntur si, quod potissimum in hac re est curandum, clavis tabernaculi caute non custodiatur, ut expresse cavet can. rel. § 4, gravi conscientiae onere adiecto sacerdoti, cui haec est custodia commissa. Ut huic diligentissimae custodiae canone praescriptae ab ecclesiae rectore satisfiat, ipsi districte praecipitur ut clavis tabernaculi nunquam super mensa altaris aut in claustro ostioli relinquatur, ne tempore quidem quo mane divina officia ad Sacramenti altare et Sanctissimae Communionis distributio peraguntur, praesertim si hoc altare haud in conspicuo sit. Hisce vero absolutis, clavis vel ab ecclesiae rectore domi custodiatur aut ab ipso continenter gestetur, amissionis periculo remoto, vel in sacrario, et quidem in loco tuto et secreto, reponatur altera clavi claudenda, quam alteram clavem uti supra rector tueatur.¹

Sedulo perpendant sacerdotes Ssmae Eucharistiae custodes officium custodiendae diligentissime clavis S. Ciborii esse grave, prout aperte ostendunt finis ipsaque verba legis. Sacerdos, cui ius et officium ordinarie et per se competit custodiendi clavem, est rector ecclesiae vel oratorii; quodsi discedat, potest et debet pro tempore absentiae alii sacerdoti committere custodiam; et si clavem in sacrario retineat sub alia clavi, potest hanc tradere aedituo, pro tempore quo ipse abest, et clavis tabernaculi necessaria esse queat: quod praxis ubique recepta manifeste confirmat. Si agitur de ecclesia paroeciali, clavis parochia custodienda est; si de ecclesia cathedrali aut collegiali, quae simul sit paroecialis, ad Capitulum spectat custodire Ssmam Eucharistiam, et altera tabernaculi clavis apud parochum servari debet (can. 415 § 3 n. 1). Ad parochum pertinet exclusivum ius retinendi clavem tabernaculi, etsi in ecclesia paroeciali erecta sit confraternitas. In ecclesiis non paroecialibus ubi ex A. Sedis indulto asservatur, custodienda est cappelanis seu rectoribus, nunquam laicis, etiamsi patroni sint: sine apostolico indulto laici per se clavem ciborii retinere nequeunt.

7. — Specialia veniunt adnotanda de custodia clavis tabernaculi in ecclesiis monialium vel religiosarum et in piis seu religiosis domibus mulierum. Inspecto primum statuo can. 1267 quo Ssma Eucharistia, revocato quolibet contrario privilegio, custodiri nequit in religiosa vel pia domo nisi vel in ecclesia vel in principali oratorio, nec apud moniales intra chorum vel septa monasterii, id dein alte in mente Ordinariorum residere debet atque adamussim executioni demandari, clavem S. Ciborii non esse custodiendam inter septa monasterii.² Ipsa est igitur in posterum asservanda in sacrario ut praesto sit, quoties necessitas postulet, atque, ex-

¹ Cfr. Encycl. litt. iussu Benedicti XIV edit. a S. C. EE. et RR., die 9 Febr. 1751.

² Cfr. S. R. C. resolutio diei 2 Maii 1878 ad VI (decretum n. 3448); Emmus Card. Petrus Gasparri, op. cit., 266, n. 998.

pletis ecclesiae sacris functionibus ac praesertim nocturno tempore, in loco tuto, solido atque secreto reponenda, et quidem duabus obserato clavibus, quarum altera communitatis antistitae est custodienda per se ipsi aut per vicariam et altera moniali cuidam, puta sacrario addictae, adeo ut utriusque concursus ad reserandum locum, de quo supra, requiratur. Huiusmodi praescriptum probe inspiciant Excmi Episcopi et in eodem exsequendo rigide se gerant, quacumque personarum acceptione posthabita ut praecaveantur abusus atque irreverentiae, quae secus redundare possunt in Ssmam Eucharistiam.

8. — Quod attinet ad oratoria seminarii et collegii ecclesiastici, ephoebei pro iuvenum utriusque sexus religiosa eruditione atque institutione, nosocomii aliusque id genus hospitii, quae potestate Ssmae Eucharistiae asservandae fruuntur, tabernaculi clavis custodienda erit rectori seu moderatori eorundem, si sacerdos sit, secus spiritus directori aut cappellano de more Missae celebrationi sacrisque functionibus peragendis addicto, ipsique studiose est curandum ne eadem ad aliorum manus perveniat.

9. — Quod demum refert ad privata oratoria, quae ex apostolico indulto facultate pollent Ssmam Eucharistiam asservandi, ciborii clavis custodiri solet in sacrario potius cura familiae quam cappellani,¹ at, si Episcopo praestare videatur ut clavis indultario custodienda non tradatur, eam aut sacerdoti celebranti committat, praesertim si hic stabiliter sacrum ibi litet, aut parochi deferat, singulis deinde vicibus, si commode potest, sacerdoti celebraturo exhibendam. Indultariis laicis, quos clavis custodia manet, in memoriam revocandum est, clericis vero quacumque dignitate fulgentibus perpendendum, grave sane officium ipsis impositum esse vigilandi ne clavis ad cuiusquam manus perveniat etiam de ipsorum familia vel famulatu.

10. — Sacram Congregationem non praeterit enunciatas cautelas propositum finem plene haud esse assecuturas, nisi Excmi Episcopi locorumque Ordinarii, una cum earundem observantia parochis, ecclesiarum rectoribus, institutorum omne genus moderatoribus, monialium antistitis praecipua, quatuor haec, quae magnopere nostra intersunt, prae oculis habeant:

a) Praesertim dum sacras peragunt dioecesium visitationes, sed etiam extra easdem, quoties casus ferat, per se aut per idoneas ac prudentes ecclesiasticas personas diligenter inquirant animadvertantque de visu quomodo in singulis nedum peroeciis sed et ecclesiis, oratoriis, etiam privatis, hoc iure fruentibus provisum sit securitati custodiae Ssmae Eucharistiae et quoties comperiant non ea omnia concurrere, quae iure postulantur, eadem praecipiant quam cito exsequenda, brevi tempore ad id praestituto, sub poena multae pecuniariae et etiam suspensionis a divinis pro sacerdotibus aut a munere, pro gravitate culpa, ab iis incurrendae, quibus officium competit omnia securitatis praesidia subministrandi. Neque ab huiusmodi onere easdem personas relevent ex reddita forsitan ratione quod nulla profanatio aut inconveniens in antecessum acciderit; quae enim infecta hucusque sunt, temporis decursu et hominum malitia, posthabitis necessariis cautelis, fieri possunt.

b) Quoties furta sacrilega quibus Ssma Eucharistia violatur in sua Dioecesi (quod Deus prorsus avertat) quacumque de causa acciderint, loci Episcopus vel per se, quod est optandum, vel per suae Curiae Officialem, ad id specialiter delegandum, oeconomicum semper conficiat proces-

¹ Emmus Card. P. Gasparri, op. cit., II, 267, n. 999.

sum adversus parochum aliumve sacerdotem tam saecularem quam religiosum etiam exemptum Ssmi Sacramenti custodiae praepositum, actaque processus idem Episcopus ad hanc S. Congregationem transmittat cum suo voto quo prae primis accurate describat eiusdem furti temporis et loci adiuncta, et dein, actis processus eiusdem prae oculis praesertim habitis, renuntiet cuius culpa aut negligentiae culpabili admissum facinus sit tribuendum atque poenas canonicas contra fontes infligendas proponat et huius S. Dicasterii mandata praestoletur.

c) Mature perpendant severitatem poenarum, quae can. 2382 statuuntur contra parochum, qui graviter neglexerit custodiam Ssmae Eucharistiae etiam citra excessum huius violationis, quaeque usque ad parociae privationem progrediuntur; inspecto vero fine legis curent ut analogis poenis plectantur et alii ecclesiae rectores, congrua congruis referendo, qui graviter delinquant in arduo eis commisso munere obeundo, collatis ad id necessariis et opportunis facultatibus per hanc S. Congregationem, quatenus opus sit. Quibus aufugiendis poenis haud suffragatur causa forte a parcho aliisve, quibus SS. Species custodiendae incumbunt, allata qua tabernacula patentia relinquuntur clavesque in loco tuto non custodiantur alius sacerdotis incuria: ipsos enim manet diligens solersque cura sacrorum vasorum et Ssmae Eucharistiae propriumque munus fideliter et vigilanter cavendi ne, divinis officis absolutis, ciboria exponantur cuilibet iniuriae sacrilegaeque direptioni. Equidem est animadvertendum et in memoratum sacerdotem et in quemlibet alium huius negligentiae reum similibus poenis, quippe qui occasionem tanto sceleri sua culpa dederint. Ut autem locorum Ordinarii poenis prosequi queant et delinquentes religiosos utriusque sexus etiam exemptos iuxta has apostolicas praescriptiones in negotio, de quo agimus, vi huius Instructionis facultates committimus necessarias cumulative cum eorum Superioribus religiosis Maioribus, quibus pariter haec S. Congregatio idem onus imponit, reservata tamen uni Episcopo facultate processum conficiendi, de quo sub litt. b) in casu ibi descripto.

d) Diligenter inquirant utrum ecclesiae et oratoria quibus Ssmae Eucharistiae asservatio iure communi (cfr. can. 1265 § 1 n. 1, 2) non competat, hac facultate polleant ex apostolico indulto per Breve in perpetuum aut per rescriptum ad tempus concessum: quoties vero compereant hoc privilegium legitimo iure non esse suffultum, tamquam abusum satagant remove. Praeterea, ne se nimis faciles praebant in suscipiendis et commendandis precibus pro impetranda facultate asservandi Ssmam Eucharistiam in locis, quae de communi iure eadem carent, immo abstineant prorsus, nisi gravissimae causae intersint, praesertim in privatis oratoriis et ecclesiis a domibus fidelium nimis dissitis, in desertis montibus magnisque camporum spatiis sitis, quibus non suppetant ea omnia quae pro fideli et tutissima custodia SS. Specierum requiruntur. Tolerabilis sane erit ut quandoque etiam notabili fidelium parti commodum non praebatur Ssmae Eucharistiae adorandae, quam ut Eadem exponatur sat probabili periculo profanationis. Immo et potestas hisce litteris committitur Excms Episcopis locorumque Ordinariis revocandi facultatem asservationis Eucharistiae in ecclesiis et oratoriis, etiam privatis, quae hoc apostolico privilegio per indultum fruuntur, quoties adnotent aut graves abusus intercessisse aut non omnes concurrere conditiones pro segura custodia, reverentia cultuque debito erga Ssmum Sacramentum.

Hae sunt canonicae normae potioresque cautelae, quas huic S. Congregationi visum est locorum Ordinariis praecipere ut vicissim parochis ceterisque Ssmi Sacramenti custodibus pressius commendent executioni tradendas ad quoslibet convellendos abusus, si qui irrepserint, et quamvis desint, ad eosdem praecavendos: aliae, quae pro temporum et locorum adiunctis magis idoneae videantur ad eundem finem aptius attingendum, eorundem Pastorum zelo sollertique industriae relinquuntur. Eos igitur, his praesidiis adiutos, in Domino deprecamur et obtestamur ut omnibus viribus contendant ad efficaciter Ssmam Eucharistiam tutandam et impia scelestorum hominum molimina arcenda ab eodem Sacramento »quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei, cum in eo contineatur praecipuum et maximum Dei donum et ipsemet omnis gratiae et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus«.¹ Id quidem erit Ipsis eorumque sacerdotibus et fidelibus pignus indeficiens supernae divinae protectionis.

Ssmus Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, in audientia Excmo Secretario H. S. C. die 7 Maii a. 1938 concessa praefatam Instructionem, ab EE. PP. in plenario Conventu diei 30 Martii anni eiusdem probatam, benigne confirmare et Auctoritate Sua Apostolica ratam habere dignatus est, mandans ut Instructio eadem in officiali Commentario Acta Apostolicae Sedis publici iuris fiat et ab omnibus Ordinariis tum locorum tum personarum aliisque, ad quos speciatim spectat, religiosissime servetur, contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. C. de Disciplina Sacramentorum, in festo Ascensionis Domini a. 1938.

D. Card. Jorio, Praefectus.

L. ✱ S.

F. Bracci, Secretarius.

Opomba. Gornja določila instrukcije sv. kongregacije o čuvanju presv. Eucharistije naj dušni pastirji natančno proučijo in se vestno po njih ravnaajo. Kadarkoli se delajo novi ali popravljajo stari tabernaklji, naj se zavarujejo v smislu gornjih določil. Primerne shrambe za shranjevanje presv. Zakramenta, imenovane »cassaforte« in tabernacula »de securitate«, izdeluje »Tovarna blagajn«, d. z o. z. v Mariboru, Frankopanova 17, na katero se morejo dušni pastirji obračati za podrobna pojasnila.

61.

Sacra Paenitentiaría Apostolica

(Officium de indulgentiis)

I. Decretum. De praecibus et piis operibus indulgentiis ditatis, nova collectione editis.²

Quandoquidem ex una parte opus, a Sacra Congregatione Indulgentiarum Sacrarumque Reliquiarum anno MDCCCLXXXVIII editum, multis iam annis non amplius venale prostat; ex altera vero eiusdem generis Collectioni, quae anno MDCCCXXIX in lucem prodiit, generales indulgentiarum concessionem postremis hisce temporibus, ac praesertim iubilari Redemptionis anno, aliae ex aliis accessere, christifideles non pauci

¹ Rit. Rom., tit. IV, cap. I, n. 1.

² AAS, an. et vol. XXX, 1938, pag. 110.

ac vel sacerdotes et Episcopi ab Apostolica Sede petierunt, ut novum, idemque authenticum, prelo excuderetur opus, quod pontificias hac in re largitiones ita in unum colligeret, ut tuta communi pietati norma esset.

Cum vero Augustus Pontifex hac de causa certior factus esset, infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori mandavit, ut huic operi admo- veretur manus, cui etiam Ipsemet perficiendo generales normas ratio- nesque indicavit. Eo videlicet spectabat Beatissimi Patris consilium, ut non modo preces et pia opera indulgentiis ditata in unum redigerentur, sed ut potius aptiore indutus forma elenchus vulgaretur, qui et recen- tiores omnes Summorum Pontificum id genus largitiones complecteretur, et novo usui novisque huius Officii praescriptis ordinate responderet, quae idcirco Suprema Auctoritate duce invecta sunt, ut indulgentiarum doctrinam atque incrementa nostra hac aetate moderarentur.

Quapropter Sacra Paenitentiarum Apostolica, ut Beatissimi Patris mandata faceret, post diuturnum studium diligentemque laborem, preces et pia opera, ad praesentem hanc diem a Summis Pontificibus indulgentiis ditata, in unum collegit et in vulgus edidit; tum ea videlicet, quae in favorem omnium christifidelium, cum ea etiam quae in favorem quo- rumdam coetuum spiritualibus hisce muneribus insignita fuerunt: idque ad normam perficiendum curavit earum immutationum atque rationum, quas Suprema ipsa Auctoritas proposuerat.

In Audientia vero infra scripto Cardinali Paenitentiario Maiori de 11 mensis Decembris vertentis anni concessa, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI Collectionem hanc, typis vaticanis impressam, appro- bavit et confirmavit et, abrogatis generalibus indulgentiarum conces- sionibus in eadem Collectione non relatis, ipsam tantum uti authenticam haberi mandavit.

Contrariis quibuslibet etiam speciali mentione dignis minime obsta- tibus.

Datum Romae, ex S. Paenitentiarum Apostolica, die 31 Decembris 1937.

L. Card. L a u r i, Paenitentiarius Maior.

L. ✱ S.

S. L u z i o, Regens.

II. Decretum. Conditiones ad validam sacrarum »Viae Crucis« stationum erectionem ex novo statuuntur.¹

Iamdiu ac saepe huic S. Tribunali significatum fuit, multipliciter conditionum ad validitatem erectionis stationum »Viae Crucis« hucus- que requisitarum haud raro occasionem dedisse omissioni, ut plurimum involuntariae, unius vel alterius ex iis, et consequenti exinde invalidi- tati erectionis eiusdem. Huic lamentabili defectui infra scriptus Cardi- nalis Maior Paenitentiarius occurrere efficaci remedio cupiens, totam rem deferendam esse Summo Pontifici censuit. Itaque Sanctitas Sua, in audientia eidem benigne concessa die 11 mensis Ianuarii vertentis anni, spirituali animarum piarum bono semper prospiciens, ac summopere ex- optans ne christifideles priventur sacris indulgentiis, huic salutari exer- citio adnexis, — quas Ipsemet ex novo statuerat per Decretum »Pium Viae Crucis exercitum« sub die 20 Octobris 1931² — abrogatis singulis conditionibus hactenus vigentibus, benigne decernere dignatus est ad validam stationum »Viae Crucis« erectionem sufficere ut sacerdos, id-

¹ AAS, an. et vol. XXX, 1938, pag. 111.

² Acta Apost. Sedis, vol. XXIII, pag. 522.

circo rogatus, debita facultate sit praeditus, iuxta Decretum »Consilium suum persequens« datum die 12 Martii 1933;¹ prorsus tamen decere, ratione praesertim ecclesiasticae disciplinae, ut singulis vicibus, nisi agatur de locis exemptis, accedat venia Ordinarii loci, ubi facultas exercetur, saltem rationabiliter praesumpta, quando Ordinarius facile adiri nequeat. Praeterea eadem Sanctitas Sua statuit ut omnes »Viae Crucis« erectiones, quaecumque ex causa hucusque invalide peractae, huius Decreti vigore sanatae maneant.

Contrariis quibuslibet etiam mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus S. Paenitentiariae, die 12 Martii 1938.

L. Card. L a u r i, Paenitentiaris Maior.

L. ✱ S.

S. L u z i o, Regens.

62.

Evharistična družba v Mariboru.

V povojni dobi je število prebivalstva v magdalenskem predmestju v Mariboru silno naraslo, tako da obstoječe cerkve že dolgo več ne zadoštujejo. Treba je postaviti več novih cerkvá.

Letos se gradi v »koloniji« prva cerkev Presvetega Rešnjega Telesa. Prebivalci tega okraja sami z vzgledno požrtvovalnostjo prispevajo znatne zneske za zidavo potrebne cerkve. Ker pa so tamkajšnji verniki večinoma delavci, sami ne bodo zmogli vseh stroškov.

Zato se je osnovala »Evharistična družba v Mariboru«, katere namen je podpreti to prepotrebno delo, in sicer z duhovnimi darovi in s članarino (§ 2. družbenih pravil).

Vodstvo Evharistične družbe je poslalo vsem p. n. župnim uradom pravila s prošnjo, da se vernikom priporoči pristop v družbo.

Častitim gg. duhovnikom se priporoča, da podpro delo imenovane družbe s tem, da jo v cerkvi ali ob drugi priložnosti vernikom priporočijo ter da poskrbijo za zaupanja vrednega poverjenika, oziroma poverjenico, katerih naslove naj sporočijo vodstvu E. D., Maribor, Magdalenska ul. 61.

Na dan »večne molitve« naj se vernike povabi, da darujejo molitve in po možnosti tudi denarne prispevke v namene Evharistične družbe. Nabrani zneski naj se nakažejo po priloženi položnici: Drago Oberžan, Maribor, ček. rač. št. 17104.

63.

Družba za širjenje vere.

V letu 1937. se je delo za DŠV poživilo, kar se je na zunaj pokazalo s tem, da se je povečala zbirka članarine za DŠV in zbirka misijonske nedelje. Skupna vsota prispevkov za DŠV v letu 1937. znaša din 79.159'25.

Da bi se zanimanje za misijonstvo ne le ohranilo, temveč bi napredovalo in raslo, je Narodni odbor DŠV za Jugoslavijo na predlog tukajšnjega odbora dovolil, da sme vsaka desetnija članov, ki redno z bira in odda članarino, naročiti in plačati iz zbirke članarine za člane desetnije en izvod mesečnika »Katoliški misijoni« (brez priloge Tuji svet). List ostane last dotične desetnije. Stane letno din 12'— ter se naroči pri

¹ Acta Apost. Sedis, vol. XXV, pag. 170.

Upravi Katoliških misijonov, Groblje—Domžale. Nov letnik začenja s 1. oktobrom.

Gg. duhovniki-voditelji DŠV naj člane opozorijo na to ugodnost ter si prizadevajo, da bo v župniji organiziranih čim več desetnij. S čitanjem misijonskega čtiva bodo ljudje navdušeni za misijonsko delo: misijonski sodelavci pa so navadno v vsakem oziru najbolj požrtvovalni župljani.

64.

Objave.

Zastran iskanja matičnih podatkov se, v izogib event. škode, pripominja naslednje: Župnijski urad, ki izsledi po Oglasniku zahtevane podatke, naj to čimprej poroča sem in obenem naznani znesek za predmetne pristojbine. O tem se obvesti dotična stranka z naročilom, da vpošlje določeno vsoto. Dokler tega denarja ni, se listina ne izstavi. Za trudapolno iskanje se taksa svobodno poviša (na 20 din).

Iščejo se: 1. Rojstni in por. podatki Sarnetz Alojza in Ane r. Schleikowitsch, oba roj. med l. 1750.—1780., poročena dozdevno pri Sv. Vidu pri Ptujju. — 2. Rojstni podatki Domingo Cecilije, rojene okoli l. 1795. kot zak. hči Bernarda, učitelja pri Sv. Lovrencu na Poh., in Ane r. Golob. — 3. Rojstni kraj Krušič Franca, roj. 24. okt. 1826, sin Gregorja in Marjete roj. Paušer. — 4. Poročni podatki Petzrik Romana in Terezije r. Hofstädter, por. l. 1868.—1872. — 5. Rojstni podatki Sirk Terezije roj. 1790—1803 (starši Franc in Marija r. Leber ali Heber). — 6. Rojstni podatki Fiegl Alojzije, roj. okoli l. 1812. — 7. Poročni list Guzelj Valentina in Jederti roj. Senčar (por. v l. 1838.—1844.). — 8. Rojstni podatki Hofgartner Jožefa, roj. l. 1784., in njegove druge žene Schrey Magdalene, roj. l. 1802. — 9. Kolšek Jakoba roj. podatki (r. okoli l. 1848.). — 10. Poročni list Temerl Mihael in Elizabeta r. Teuchtmeister (por. okoli l. 1850.) in krstni list obeh (oba roj. okoli l. 1780.). — 11. Krstni list Šuntner Marije, roj. okoli l. 1832. — 12. Krstni list Iskra Jakoba, roj. okoli l. 1780. — 13. Por. list Onič Gregor in Uršula r. Inkret, por okoli l. 1830.

65.

Slovstvo.

Vrtec, najstarejši slovenski katoliški mladinski list, ki praznuje letos 69 letnico svojega obstoja, izide 1. septembra t. l. v prenovljeni obliki. Lastništvo, založništvo ter uredništvo lista je prevzela Slomšekova družba v Ljubljani. List se toplo priporoča mladini in staršem, zlasti gospodom katehetom, da ga širijo med mladino.

R. Plus. D. J., **Bog v nas**, prevedel Karmel na Selu, 1938, kart. din 20, vez. din 30. Naroča se v Karmelu, Ljubljana—Moste in v knjigarnah.

Vsem, ki gojijo notranje življenje, bo ta knjiga v veliko veselje!

Laboremus pro Missionibus. Vol. II., N. 2, 5. Junij 1938, Roma. — Izšla je 2. številka tega lista, nemška izdaja, ki prinaša poročilo o občnem zboru Vrhovnega sveta DŠV, ki se je vršil aprila lanskega leta. To poročilo bo zanimalo vse prijatelje misijonov, zlasti bodo člani narodnih in škofijskih odborov DŠV našli v njem pobudo in smernice za nadaljnje delo.

Joža Lovrenčič, **Legenda o Mariji in pastirici Urški**, ob štiri-stoletnici božje poti na Sv. gori pri Gorici (1539—1939). Misijonska tiskarna Groblje pri Domžalah. Broš. 6 dín, vez. 10 din.

Prijatelji Sv. gore bodo z zanimanjem čitali to legendo v verzih.

Albert Bessières, **Pučava bo cvetela**, roman, prevedel dr. J. Ž., Misijonska knjižnica zvezek 9, Groblje 1938.

Primerno in poljudno čtivo za prijatelje misijonov.

66.

Birmski izkaz za leto 1938.

Leta 1938. je bilo v lav. škofiji birmanih skupaj 11.616 birmancev, in sicer:

1. V kn. šk. kapeli 1.

2. V dekaniji Jarenina: dne 30. aprila pri Sv. Jakobu v Slov. goricah 327, dne 1. maja v Jarenini 313, dne 19. maja v Št. Ilju v Slov. goricah 281, dne 31. maja pri Spodnji Sv. Kungoti 124, dne 1. junija pri Sv. Juriju ob Pesnici 124 in dne 2. junija v Svečini 161; skupaj 1330.

3. V dekaniji Videm: dne 8. maja v Brežicah 469, dne 9. maja v Vidmu 243, dne 10. maja v Dobovi 486, dne 11. maja na Bizeljskem 493, dne 12. maja v Pišecah 415, dne 13. maja v Sromljah 145, dne 14. maja v Artičah 266, dne 15. maja v Rajhenburgu 1184 in dne 16. maja v Sevnici 801; skupaj 4502.

4. V stolni in mestnožupnijski cerkvi v Mariboru dne 5. junija 1231, dne 6. junija 167; skupaj 1398.

5. V dekaniji Rogatec: dne 7. junija v Žetalah 389, dne 8. junija v Rogatcu 665, dne 9. junija pri Sv. Križu na Slatini 621, dne 11. junija v Kostrivnici 166 in dne 12. junija pri Sv. Petru na Medv. selu 187; skupaj 2028.

6. V dekaniji Kozje: dne 18. junija v Podčetrtku 344, dne 19. junija v Bučah 315, dne 20. junija pri Sv. Petru pod Sv. gorami 295, dne 21. junija v Podsredi 264, dne 22. junija v Kozjem 224, dne 23. junija na Pilštajnu 302, dne 24. junija v St. Vidu na Planini 147, dne 25. junija na Planini 202 in dne 26. junija v Dobju 264; skupaj 2357.

67.

Osebna naznanila.

Imenovan je bil za kn. šk. duhovnega svetovalca g. Rudolf Vadovič, župnik v Beltincih (1. avg. 1938).

Umeščen je bil g. Ivan Orel, I. kaplan v Vojniku, kot župnik v Gornji Polskavi (7. avg. 1938).

Nastavljeni so bili za kaplane gg. sem. duhovniki: Alojzij Kovačič pri Sv. Tomažu pri Ormožu; Matija Rous v Črensovcih in Martin Stefanciosa v Zalcu (1. avg. 1938). Pri Sv. Mariji v Mariboru je bil nastavljen za kaplana frančiškan p. Mariofil Jelenc (1. avg. 1938).

Prestavljeni so bili gg. kaplani: Ivan Koren iz Dolnje Lendave (II.) v Dobrovnik, Martin Lupše iz Jarenine v Vojnik (I.), Franc Merkač iz Zalca (II.) v Jarenino, Ivan Sukič iz Črensovcov v Doljno Lendavo (II.) in Ivan Zelko iz Dobrovnika k Sv. Jakobu v Slov. goricah z delokrogom pri Sv. Martinu pri Vurbergu (1. avg. 1938).

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 30. avgusta 1938.

Izdaje lavantinski knezoškofijski ordinariat. — Urejuje dr. Josip Mirt.

Tiska Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.